

РЕШЕНИЕ

№ 11114

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1151** по описа за **2026** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба от Н. С. С., чрез адв. Б. А. срещу Решение № 64/08.01.2026г. по нахд № 15865/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 93-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/, серия К, № 9951669 от 2024г., издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50,00 лв.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон и че е явно несправедливо. Сочи се, че СРС не е разгледал всички оплаквания инкорпорирани в жалбата, с която е сезиран. Твърди се, че е налице нищожност на обжалвания ЕФ поради неспазване на установената форма. Претендира, че правото му на защита е накърнено, поради невъзможност да разбере за какво точно нарушение е бил санкциониран. Твърди се още, че е налице противоречие на разпоредбата на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП с правото на ЕС. Иска се оспореното решение да бъде отменено и постановено друго по същество на спора, с което да бъде отменен и процесния ЕФ. При условията на евентуалност, моли процесният ЕФ да бъде отменен като маловажен случай.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, явява се лично. Изразява становище, че поддържа жалбата и писмени бележки представени на 04.03.2026г. В тях са изложени съображения за отмяна на атакуваното решение идентични с тези в жалбата. Претендира се

присъждане на разноски.

Ответникът по касация - Столична дирекция на вътрешните работи чрез упълномощен представител с писмени бележки от 04.03.2026г. не възразява делото да се разгледа в отсъствие на представител на дирекцията. Моли касационната жалба да се остави без уважение, а оспореното решение да бъде потвърдено. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от касатора и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на касационната жалба.

Предмет на касационно оспорване е решение № 64 от 08.01.2026г., постановено по нахд № 15865/2025г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното: На 09.11.2024г. в 12:07 ч., в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]на разклона с [улица]преминал лек автомобил с рег. № Са 72 13 КС, със скорост на движение 67 км/ч /при отчетен толеранс от 3%/, при разрешена скорост 50 км/ч. за населено място. Движението и скоростта на лекия автомобил били установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол АТСС “- “CORDON M2, сериен номер на устройството № MD1196, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол била вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 06.07.2018г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027г.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, с който е наложена глоба в размер на 50,00 лева на касатора за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С оспореното решение съдът е потвърдил ЕФ след като е приел, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

В касационното производство се застъпва становище, че районният съд не е дал отговор на възраженията във въззивната жалба. С въззивната жалба касаторът е твърдял, че му е нарушено правото да узнае за какво точно нарушение е санкциониран, тъй като в ЕФ е посочено, че отклонението при скорост 67 км/ч. е „-3%“ от измерената скорост, вместо „-3км./ч.“ от измерената скорост; че от посочените в ЕФ обстоятелства не става ясно къде точно е направено заснемането, че не е посочено от коя страна на пътя е разположено средството за контрол и не е посочено на какво разстояние от пътния знак и от кръстовището е извършено измерването на скоростта, както и че не става ясно стационарна или динамична е камерата. Като основание за отмяна на ЕФ във въззивната жалба е посочено и че не е спазена процедурата на закона за издаване на ЕФ, тъй като касаторът не бил уведомен в тридневен срок съгласно чл.189, ал.4а-4г от

ЗДвП. С допълнителна жалба от 09.12.2025г., приложена в делото на СРС Н. С. се е позовал и на нищожност на обжалвания ЕФ, приел е че снимката на автомобила е направена извън допустимия обхват на използването АТСС и се е позовал на Решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело С-61/2023г.

Действително в мотивите на решението на СРС не е даден отговор на поставените въпроси от С., поради което касационното възражение, че СРС не е разгледал всички оплаквания инкорпорирани в жалбата, с която е сезиран е основателно.

Оспореното решение е неправилно. Постановено е при допуснати съществени процесуални нарушения-касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63в, ал.1 от ЗАНН.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективизирано в мотивите към съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на ЕФ. Резултатът от тази проверка трябва да бъде обективизиран по делото - в мотивите към въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение. В случая в мотивите на оспореното решение не са обсъдени възраженията на жалбоподателя – касатор в настоящото производство и не им е даден аргументиран отговор.

Допуснато съществено процесуално нарушение налага отмяната на оспореното решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По искането за разноси ще се произнесе СРС, съобразно изхода на делото при новото му разглеждане /чл.226, ал.3 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН/.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 64/08.01.2026г., постановено по нахд № 15865/2025г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: